

Marc Aspland: Chloe Kellyová. Poslechněte si, jak autor snímek popisuje.

Středem této fotografie je anglická fotbalistka Chloe Kellyová v penaltovém území, asi tři metry od branky, jejíž síť vystupuje z reliéfu. V zářivě bílém tričku je nakloněná dozadu, její blondatý ohon vlaje ve vzduchu, ruce má zvednuté a na vytištěné fotografii můžeme nahmatat, jak pravou nohou přistrkává míč směrem k brance. Tato scéna, pořízená během finále ženského evropského šampionátu UEFA v roce 2022, je plná lidí. Nalevo od Kellyové ji s nadějí sleduje její spoluhráčka Lucy Bronzeová. Vpravo od balónu stojí před bránou německá obránkyně, natahuje se po míči a snaží se mu postavit do cesty jakoukoliv část svého těla. V pozadí vidíte některé z 87 192 fanoušků, což představuje rekordní návštěvu mezinárodního ženského střetnutí. Tento snímek, zachycující zlomky vteřiny předtím, než se míč dokutálel do sítě, není jen fotografie jednoho gólu. Jedná se o <1>rozhodující moment</1>, takový, který má dozvuky daleko mimo stadión ve Wembley, který navždy změnil pravidla a pohled na ženský sport.

Jmenuji se Marc Aspland, jsem hlavní sportovní fotograf pro The Times a Sunday Times a tuto fotografii Kellyové jsem pořídil v červenci roku 2022. Za pár minut už bude slavit dosažení významné trofeje pro svou zemi, která v celé zemi zažehne sportovní revoluci pro ženy a dívky. U fotografií jako tato myslím na Henriho Cartier-Bressona, považovaného za otce moderní fotožurnalistiky. Jeho kniha vydaná v roce 1952 nesla název <1>Images a la Sauvette</1> (Rozhodující moment) a už jen samotná tato fráze měla dlouhotrvající vliv na celé generace fotografů včetně mě. Rozhodující okamžik je možné připsat celému fotografickému žánru, od oceňovaného krajinného fotografa Anselma Adamse přes Moonrise Hernandezze až po ikonický snímek Neila Liefera, zobrazující Muhammada Aliho, jak si dobírá Sonnyho Listona ležícího na zemi a křičící na něj: „Vstávej a bojuj, ty sráčí“.

Každý den ode mě můj sportovní redaktor očekává, že zachytím okamžik, který vypoví celý příběh o dané sportovní události. Samozřejmě chce, abych zachytil vítězné góly a hlavní situace, o kterých se bude mluvit, žádá ode mě ale také, abych shrnul 90 minut zápasu do jediného snímku – tím, že zachytím rozhodující moment, o kterém si myslím, že dokonale zachycuje celé střetnutí. Nebo dokonce celý turnaj.

Sportovní fotografie zhušťuje podstatu obrazu, který dokáže vyjádřit to, co tisíc slov. Moji píšící kolegové v The Times mohou před uzávěrkou sledovat opakované záběry a poskládat nádherně napsané články – ale fotograf má jen 1/2000 sekundy, mrknutí oka trvá většinou 1/10th sekundy, aby zachytil okamžik, který celou sportovní událost definuje. Pro sportovní fotografy neexistuje žádné opakování, a když promeškají zásadní moment, ten se už nikdy nevrátí.

Což mě vede zpět k onomu vlahému letnímu odpoledni 31. července 2022, kdy se ve Wembley odehrávalo finále ženského mistrovství Evropy UEFA mezi Anglií a Německem. Lvice se střetly s osminásobnými vítěžkami z Německa v zápase, který se měl pro ženský sport stát přelomovým momentem. Vyrovňovací gól Německa v 79. minutě posunul hru do prodloužení a ve vzduchu se vznášelo slovo, kterého se děsí každý anglický fanoušek – „penalty“. Atmosféra a emoce v rekordním davu návštěvníků byly neuvěřitelné a bodlo Kellyové ze 110. minuty, její první branka na mezinárodních turnajích, zapudilo 56 let trápení a přivedlo fotbal zase domů. Ten okamžik nepředstavuje jen vítězství. Ukazuje triumf. Pro Chloe Kellyovou, její spoluhráčky, pro Anglii a pro ženy a dívky po celém světě.